

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. szeptember 9.

XVI. évfolyam 26. szám

Évközi 23. vasárnap

„Áldjad, Ielkem, az Urat, dicsőítsed az Istent!”

Egyházközségünk hirdetése:

**Szeptember 9. Évközi 23.
vasárnap:**

08:00 – Élő és + Családtagok

10:00 – +Mária

19:00 – Élő Gergő és Családtagok

Szeptember 10. Évközi 23.hétfő:

06:30 –

**Szeptember 11. Évközi 23.
kedd:**

6:30 –

**Szeptember 12. Évközi 23.
szerda:**

6:30 –

**Szeptember 13. Évközi 23.
csütörtök:**

06:30 –

18:30-19:30: Szentségimádás

**Szeptember 14. Évközi 23.
péntek:**

18:00 – **19:00** Gyóntatás

19:00 –

**Szeptember 15. Évközi 23.
szombat:**

19:00 – Mária és Károly

**Szeptember 16. Évközi 24.
vasárnap:**

08:00 – + Családtagok

10:00 – +Piroska, József, Tibor

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

A szentmise olvasmányai:

Iz 35,4-7a

Zsolt 145

Jak 2,1-5

Mk 7,31-37

Katekumen képzés

Vasárnap **11 órai** kezdettel
katekumenek számára tanítást tart
Margit nővér az A épületben (bejárat
a zöld kapun).

CSEKÉSZ TOBORZÓ

A Budakeszi Prohászka Ottokár
Cserkészcsapat idén is várja a 2.
osztályos fiúk és lányok
jelentkezését a szeptemberben
induló őrökbe.

További információk a jelentkezési
lapokon, melyek a Harangszó mellett
vannak kihelyezve!

Jó munkát!

Dalotti Anna kiscserkész

rajparancsnok Tel: 20-910-89-21

E-mail: dalottianna@gmail.com

MEGHÍVÓ

Szeptember 20. csütörtök 19 óra

Kálvin-terem

Egy magyar szemorvos kongói missziója

címmel vetített képes előadást tart

Hardi Richárd

szemorvos,

a Nyolc Boldogság Közösség tagja .

Szeretettel várunk minden
érdeklődőt.

Megtörtünk, de Isten velünk van

Beszélgetés Nazik Matty iraki
domonkos nővérrrel
II.rész

Nazik Matty iraki domonkos nővért
kérdtük régmúltról, múlttól, jelenről,
és óvatosan a jövőről is.

Mennyire tudtak rendeződni az emberek közötti korábbi jó kapcsolatok?

– A feszültség sajnos jelen van, a
keresztények, muszlimok és jazidok
közötti együttélés már nem
ugyanolyan, mint azelőtt. Az ISIS
elpusztított mindent, de a legrosszabb
az volt, hogy a szomszédaink elárultak
bennünket. Hogyan viszonyuljunk
hozzájuk? Megbocsássunk nekik?
Bízzunk bennünk? Vagy ostobák
vagyunk, ha megbocsátunk, mert
minden megismétlődik majd? Dehát
ez az otthonunk, és az életet nem
lehet megbocsátás nélkül folytatni.
Szeretnénk megőrizni Krisztus
jelenlétét itt, a kereszténység egyik
bölcsőjében.

Hogyan folytatódott az életük a
közösségben a visszatérés után?
– Nagyon elfoglaltak vagyunk,
rengeteg a dolgunk. Irak tele van
megtört emberekkel. Elsőként a

gyerekek és a fiatalok gondját kellett felvállalnunk. Tanítani kell őket, hiszen a tudatlanság az igazi ellenség. Még Isten ellensége is. Ezért óvodát és iskolát nyitottunk, de egyetemeken is tanítunk, és kórházban szolgálunk. Továbbra is jelen vagyunk Erbilben a menekültek között. Ott is van iskolánk, ahova sok muszlim gyerek jár. Ők bíznak bennünk, tudják, hogy a keresztények békések, megbocsátanak, és ha bántják őket, akkor sem ütnek vissza. Egy iraki mondás szerint a keresztények olyanok, mint a virág, ami, ha összetaposák, akkor is árasztja az illatát. De sajnos továbbra is tapasztalható az emberek között az ISIS mentalitása is, amely szerint a keresztények hitetlenek, és el fognak kárhozni. Sokan gondolkodnak így. Ezzel kell megküzdünk, ami nagyon nehéz.

– Tudnak-e a nővérek bizakodni? Mit jelent a remény ilyen körülmények között?

– Őszinte leszek: mi is tele vagyunk kétségekkel. Hol van Isten, hol van Mária? Miért nem tett csodát, amikor leégették a templomot, miért nem akadályozta meg, hogy Jónás városát elpusztítsák? Gyötrő kérdések ezek, de általuk egyre közelebb kerülünk Istenhez. Elhagytuk Ninivét, és nem tudtuk, merre vezet az út, de most visszatértünk. Az emberek először az utcán aludtak, aztán lassan otthonra találtak, és kezdtek méltósággal élni. Megmenekültünk, és már tudjuk, hogy Isten velünk van. Éveken át az exodus történetét ismételtük, mi hogyan volt, mit tett Isten a kivonulókkal. Végül ki tudtuk mondani: „Legyen meg a te akaratod!” Konfliktust éltünk meg, de tudtuk, hogy eljön a hajnal. Isten segít minket, hogy megértsük őt ebben a folyamatban, és szavai egyre világosabbak lesznek majd előttünk.

– Hogyan, mivel tudnak reményt adni az embereknek?

– Sokszor az emberek prédikálnak nekünk. Egyszer egy hölgy az evangéliumot olvasta mellettem, azt a részt, amikor Jézus kenyérral és hallal táplálja a sokaságot. Rengetegen

vannak, de senki nem marad éhen. Nekünk is, mindegyikünknek jut valahogyan étel. Ha beszélgetünk az emberekkel, mindig kapcsolódunk kell ahhoz, amit átéltek, különben csak szép szavakat mondunk. Mindent, amit teszünk és mondunk, összekapcsoljuk a saját valóságunkkal. Ahogyan mi, úgy az emberek is egyre jobban megértik, mit üzen a Szentírás. Arról beszél, hogy Isten jó. Ezt akarja közvetíteni mindaz, amit teszünk, amit mondunk, a kitartásunk, a szolgálatunk. Az emberek először haragosak, de aztán belátják a Szentírás igazságát.

– Megtörtént a közösség. Milyen veszteségek érték a szerzetesrendet?

– Három nővér elhagyta a közösséget. Fájdalmas kérdés az új hivatások befogadása. Most is van két érdeklődő lány. Örülünk nekik, de hogyan fogadjuk be őket mindazzal a hátunk mögött, amit átéltek? Nincs erőnk mosolyogni, holott úgy kellene fogadnunk őket, ahogyan engem fogadtak, amikor beléptem. A fiatalok a boldog emberekhez vonzódnak. A körülöttük lévő dolgok egyáltalán nem fényesek, de nagyon szeretnénk visszanyerni a lelki energiánkat.

– Visszatérhet az ISIS?

– Soha nem tudjuk, hogy biztonságban vagyunk-e. Megtanultunk együtt élni a félelemmel. Napjainkban is vannak keresztények elleni támadások, de jobb a helyzet, mint korábban. Volt, aki hibáztatott minket azért, hogy visszatértünk, mondván, ha újra támadásba lendül az ISIS, le fog rombolni mindent, amit építettünk. Az a vád is elhangzott, ha a nővérek itt vannak, azt jelenti, biztonság van, és az emberek azt gondolják, vissza lehet térni. Jót teszünk? Vagy tévedünk? Nincs válaszuk, csak azt tudjuk, folytatnunk kell, úgy véljük, azt tesszük, amit tennünk kell. A legnagyobb gond a bizonytalanság. Nem látjuk a jövőt. 2014-ben

Szíriából jött az ISIS, mi Irak kurd részébe menekültünk. Most nem tudjuk, ha jönnek, honnan fognak érkezni, és azt sem tudjuk, hová menjünk. Azt fogjuk tenni, amit a többi keresztény, arra megyünk, amerre ők. Velük leszünk.

Forrás: www.domonkosnoverek.hu

Egyházi hozzájárulás – 2018

Felhívjuk azon kedves testvéreink figyelmét, akik még nem rendezték az idei évben önkéntes egyházi hozzájárulásukat, tegyék meg anyagi erejükhez mérten